

Нѣкой поканилъ своя приятель да идѣтъ на гости, като отишле домовладиката излѣзъл да ги посрѣщне и съ желание да се запознае съ новия си гостъ попиталъ познатия за името на непознатия, а познатия му отговорилъ: съ първий слогъ той все отрича, съ вторий и третий ти с'обрича, съ помощта на двѣ животни да може да ти издига села, градища имотни, безъ да ти рѣче, че стига. Какво е било името му?

Най-сладъкъ плодъ съмъ прѣзъ есенъ, за туй и всякой обича отъ мжхъ ми да ме съблича и да ме хруска по-прѣсенъ. Прѣзъ срѣдъ съмъ сърѣзка полвина, отъ дѣто ще ме разгърнешъ сърдцето да ми истѣргнешъ, за да го хвърлишь въ градина. Нѣко му вникнешъ въ чертежи, ще видишь писмо въртено, като на турски ужъ лѣно, нѣ разумъ безъ да бѣлѣжи.

На сѣко ридче плочиче.

Ний сме седемъ братя съ различни имена, лѣтно врѣме растемъ, зимѣ ставаме малки.

Осушенъ, досушенъ, три деветъ кожушенъ.

Отгорѣ небо отздолу небо во стреле ливада.

430 Отгорѣ джка, отдолу джка, внѣтре седе цѣрни софта.

Орлеви нокте, сврача онашка, чукундуръ глава.

Озжбенъ старецъ на стѣна виси.

Оттукъ брѣгъ, оттукъ брѣгъ, а вътрѣ бѣлъ снѣгъ,

Отъ тукъ до Цариградъ едно вѣже черно.

Отидохъ въ гората, оловихъ едно фтиче, изядохъ му мѣсото, кокалитѣ му хвърлихъ.

Ококоренъ дедейко па стѣна виси.

Отъ Цариградъ до тукъ гаванъ до гаванъ.

Отъ бѣлхата по-малко пакъ става отъ камилата по-големо.

Одрана коза всредъ село върви на далечъ се чува.

440 Отсамъ брѣгъ оттаткъ брѣгъ, по срѣдата бѣлъ снѣгъ.